

Nom _____ Data _____

Els ulls de l'aiguamoll

La resclosa havia creat una gran bassa, on els nois del poble anaven a banyar-se els càlids matins d'estiu. Sovint hi duien algun entrepà –o alguna carmanyola amb menges fredes– i hi passaven tot el dia, ajaçats al sol o jugant amb l'aigua dolça o arremolinada –tot dibuixant-hi amplis esquitxs de bromera.

Aleshores, els nois s'estimaven més la bassa que no pas el mar. La platja de Font-regalada, alguns quilòmetres a llevant, era massa fonda i traïdora per als seus jocs. I l'arena fina, gairebé etèria, s'enganxava en els cossos salabrosos amb insistència. No, la platja era reservada per a alguns dies assenyalats. Per a l'endemà de la Festa Major, quan moltes famílies s'hi adreçaven en les velles tartanes farcides d'embalums –els més moderns disposaven ja, però, d'automòbils de tercera mà o d'immensos sidecars, on encabien fins i tot la sogra i el gos. I és que la platja requeria tot un altre ritual: el de carregar barnussos i tovalloles, immensos para-sols de barnilles dislocades, càntrirs i cassoles i bótes de vi gegantines –la seva panxota animal s'anava xuclant al llarg de la jornada. Però els dies de cada dia els nois preferien la bassa de la resclosa. I les seves mares també, perquè la sabien menys perillosa i menys carregada de traïdoria, menys múrria, que no pas el mar.

Més enllà de la resclosa, més enllà de la bifurcació dels canals, més enllà dels camps d'arròs, s'estenia, però, la frontera. Una ratlla perfectament identificable, tan gravada en el cervell de tots els vilatans que fins els més petits podrien reconèixer-la. Aquella era la línia final, el *finis terrae*, el *no-man's-land*: aquell punt que gairebé mai ningú no havia gosat traspasar.

Allí començava l'aiguamoll: unes desenes de vessanes on tot es capgirava sota els efectes d'un terra entollat i d'una aigua bruta. Perquè com deien els més vells, Déu no hi va arribar el tercer dia de la creació, i va permetre que la terra hi continués confosa, perillosament barrejada amb les aigües.

Ningú no gosava endinsar-se en l'aiguamoll. Aquell era el cau de plantes monstruoses, insectívores, fins i tot carnívores. Allí es congriaven arraimats, desenes d'esbarts de mosquits, de ressonàncies palúdiques. Era terra de febrades, de paüres, de gent que havia perdut el seny. I era també el regne de les colobres i de tota mena de bèsties de fiblada inguarible.

La gent gran, quan s'hi acostava, se senyava un i cent cops i xiuxiuejava monòtonament tota mena d'oracions i encanteris –i ho feien amb el cor d'una peça, com sabent el gran risc que corrien. N'explicaven de tots colors. Gossos endinsats per aquells rodals, que havien retornat, dies a venir, cara-xuclats, amb els cossos cadavèrics, tot just amb l'esma per dibuixar amb els ulls un darrer adéu als seus amos. Nens que s'hi havien perdut i que, en ser descoberts, mostraven com s'havien begut l'enteniment. Noieta dolces, de cos esprimatxat i trets gràcils, fiblades pel verí d'algun monstre desconegut –o irreversiblement mossegades pel paludisme. Però el pitjor no era això, ni de bon tros. El pitjor era la bèstia, la Brívia: aquell animal mig sargantana i mig dragó, de desenes de metres de llargada, que passejava el seu cos panxut i esmunyedís per les aigües pútrides i que, les nits de lluna plena, amollava un enfilall d'udols esfereïdors.

Agustí Alcoberro, *Els ulls de l'aiguamoll*, Ed. Alfaguara (adaptació)

1. Busca en aquesta sopa de lletres vuit espais o recipients que poden contenir aigua i copia només aquells que apareixen a la lectura.

C	A	I	G	U	A	M	O	L	L
S	M	U	B	V	S	P	D	W	C
S	A	F	A	R	E	I	G	R	E
E	R	D	S	E	A	S	O	F	X
D	E	Z	S	X	L	C	R	E	W
G	T	C	A	N	T	I	R	F	E
D	F	A	G	H	J	N	K	L	U
I	U	N	Y	T	R	A	E	W	S
A	R	A	R	I	U	G	F	E	S
A	S	L	D	F	G	H	J	K	L

2. Busca en el text paraules que signifiquin el mateix que les següents.

- por: _____
- monstre: _____
- calorós: _____
- est: _____
- dol: _____

3. Marca amb una creu el que diu la gent del poble sobre l'aiguamoll.

- Les persones que hi han gosat entrar no n'han tornat.
- Les persones que hi han gosat entrar han perdut el seny.
- Les persones que hi han gosat entrar han perdut la parla.
- Les persones que hi han gosat entrar han mort al cap de poc temps.

4. Fes una llista de tots els éssers vius que habiten a l'aiguamoll.

_____

_____

- Quins d'aquests éssers és versemblant que hi habitin? _____
- Quin no? Per què? _____

5. Quina actitud supersticiosa trobem en aquest fragment?

_____

_____